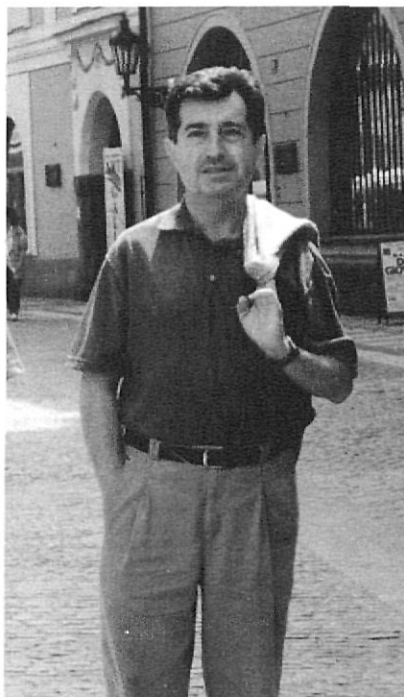

Crònica

Homenatge a Carles Cassú

L'estiu de 1999, la Universitat de Girona perdia un dels professors més coneguts, estimats i arrelats a la vida universitària, Carles Cassú, catedràtic de la Facultat d'Econòmiques i Empresarials. La institució, companys, família i amics el van homenajar el dia 12 de gener amb una jornada acadèmica.

Al segon pis de la Facultat d'Econòmiques i Empresarials de la Universitat de Girona, hi ha una aula que porta el nom de Carles Cassú. Aquesta dedicatòria fou el penúltim acte d'una jornada plena de record i reconeixement, que va aconseguir unir persones disperses amb una coneixença comuna i disciplines presumiblement allunyades que, a la fi, acabaven anant de braçet pels camins del coneixement i la recerca. L'homenatge, plantejat en forma de Jornada Acadèmica, va permetre recordar el professor com segurament a ell li hauria agradat: des del treball i mirant cap al futur. El tema de treball escollit fou el tractament científic de la incertesa, camp en el qual Carles Cassú va desenvolupar i promoure la seva investigació matemàtica, de la mà del grup de recerca que avui segueix els seus passos. Durant tota la jornada es van succeir les intervencions dels catedràtics Jaume Gil Aluja i Ferran Mir Estruch, economistes, i del també catedràtic i filòsof Josep M. Terricabras. Tots ells van parlar de la incertesa com a constant en la nostra realitat de cada dia, i de com aquesta es defineix, es tracta i, en el cas dels economistes, es

Carles Cassú.

quantifica, analitza, preveu... Cadascun d'ells va voler recordar també el vincle amical i professional que els unia amb Carles Cassú i que els inspirà emotives paraules de record. També recordarem les paraules del rector de la Universitat, Josep M. Nadal, que va glossar la figura de l'homenajat ressaltant la seva doble i brillant vessant humana i acadèmica. A més, la jornada va incloure una taula rodona sobre l'impacte social de l'activitat universitària en què van intervenir representants de la Universitat de Girona, de la Universitat Rovira i Virgili i de la Universitat de Barcelona. La cloenda, molt emotiva, va arribar amb la música de la seva filla, Anna Cassú, concertista que va interpretar de forma magistral quatre peces al piano.

Rosa Maria Gil

Un edifici del segle III aC a Ullastret

Cinc anys d'excavacions a l'*oppidum* del puig de Sant Andreu d'Ullastret han permès descobrir un gran edifici de caràcter senyorial, de 1.000 m² de superfície, del segle III aC.

Des de l'any 1995 es porta a terme un projecte d'excavació en extensió a la part central de l'*oppidum* del puig de Sant Andreu d'Ullastret. Un dels principals objectius d'aquests treballs és l'estudi de les fases finals de la vida d'aquesta important comunitat indígena, situada a les proximitats d'Empúries i per tant directament afectada pels esdeveniments que va generar en el territori empordanès el desembarcament romà a la colònia grega durant la Segona Guerra Púnica. D'altra banda, la realització del projecte permetrà gairebé duplicar la zona visitable del lloc, i racionalitzar-ne el recorregut amb l'obertura al públic de la porta 4, una de les principals entrades de la muralla.

Els treballs d'aquests cinc anys han posat al descobert la trama urbana de la ciutat al sud d'aquesta porta. Entre les construccions destaca un gran edifici residencial de caràcter senyorial, d'uns 1.000 m² de superfície, que va ser, sens dubte, la casa d'una de les famílies de la classe aristocràtica de la comunitat. S'hi ha determinat dues fases d'ocupació. La primera, de mitjan s. III aC, en la qual es va planificar l'edifici, correspon a una reorganització urbana d'aquesta